AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

ATTENTIE.

Onze abonné's, die de abonnementsgelden van het loopende kwartaal nog niet voldaan hebben, worden beleefd verzocht het verschuldigde ten spoedigste te voldoen, om met het nieuwe kwartaal, dat 1e October begint, geen vertraging in de toezending van ons blad te ondervinden.

Curaçao, 24 September.

WAT IS DE OORZAAK?

In een onzer plaatselijke bladen kon men de vorige week het relaas lezen, dat de *Listin Diario* van Santo Domingo gaf over een zelfmoord, die daar onder de treurigste omstandigheden was gepleegd.

Met opzet vermijden wij, zooveel mogelijk, de mededeelingen over deze misdrijven door het schepsel begaan tegen God, die alleen Heer en Meester is van *Zijn* gave, ons leven. Wij weten, dat helaas de vermelding van deze gruwelijke daden in het brein van sommige ongelukkigen een heillooze besmetting kan achterlaten. Daarom zullen wij ook niet met betrekking tot dien moord in bijzonderheden treden, noch onze afkeuring motiveeren over het dwaze medelijden, dat spreekt uit het verhaal van den *Listin Diario*; maar wij meenden het antwoord, onzes inziens het eenig ware antwoord, te moeten geven op de vraag, waarmede het Curaçaosche blad het voorgevallene inleidt: Wat kan de beweegreden zijn, dat in de tegenwoordige maatschappij zooveel wezens, die alle reden hebben om zich gelukkig te gevoelen, een walging hebben van het leven?

Tracht men de toeneming van het getal zelfmoorden te verklaren, dan vindt men een dubbele oorzaak.

Vooreerst de koortsige zucht naar beweging, naar verandering en naar genot, de afwezigheid van kalmte in ons hedendaagsch leven, en ten tweede het gemis aan godsdienstig geloof of zelfs de haat tegen den godsdienst.

Men heeft het zoo verkozen! De ideeën van het ongeloof worden het ijverigst verspreid en het warmst aanbevolen in een tijd, waarin het bestaan steeds moeilijker wordt, de levensomstandigheden van ontelbare menschen meer ingewikkeld en bijgevolg ook droeviger en meer ontevredenheid wekkende.

Dat de vooruitgang van de goddeloosheid en de achteruitgang in de bestaansmiddelen van zoo velen juist samenvielen, is de noodlottige oorzaak van de toeneming der wanhoop.

Wij behoeven ons hierover niet te verbazen.

Als men het leven beschouwt in zijn dagelijksche eentonigheid, in het onbeteekenende van de bezigheden, die het aan velen biedt, of in de droevige gebeurtenissen, die soms de eenige zijn welke afwisseling geven, en men heeft geen hoogere gedachte, dan is het niet vreemd, dat men ervan walgen gaat. Wanneer men het beschouwt als een opeenvolging van genoegens, die, als alles in de wereld, begrensd zijn in ruimte en in tijd, dan is het leven niet waard, dat het geleefd wordt. En als men het beschouwt met natuurlijken afkeer, in zijn groote droefheid, in de ellende, die het duizenden, niet bij afwisseling maar voortdurend te dragen oplegt, dan gevoelt men vanzelf lust ontstaan om te ontsnappen, om toevlucht te zoeken bij den dood, die gelijk schijnt aan een algeheele vernietiging.

Het meerendeel der godloochenaars gedraagt zich niet als de oude Mme Ackermann, die tot haar laatsten snik niet ophield, snorkende, woedende, razende strophen te dichten, waarin zij haar sekse opwekte om God te lasteren; integendeel het bepaalt zich tot een stom ontkennen van God en van het goddelijke—zonder meer.

Van boven tot onder vindt men langs de geheele maatschappelijke ladder den atheïst. Werklieden, ambtenaren, handelaars, kunstenaars, staatslieden, een ontelbare menigte heeft beslist, dat zij zich niet meer behoeft te bekommeren over het bestaan van God. Millioenen denken zoo en zeggen het niet eens meer.

Na de toeneming van het getal zelfmoorden, — vooral in Engeland en Frankrijk — en de omstandigheden, waardoor ze vergezeld gaan op schrikbarende wijze de aandacht vorderen, zelf van den meest wuften *viveur*, vindt men in de dagbladen loodzware beschouwingen over het doel van het leven.

De zelfmoord wordt afgekeurd op velerlei manieren, met woorden vol moed, met woorden van troost en ook met hevige lamentaties. Maar de woorden van den Catechismus, die leert, dat de mensch op aarde is om God te kennen, te beminnen en te dienen, en om hierdoor het eeuwig leven te verwerven, kennen al die schrijvers niet meer, of zij hebben ze nooit gehoord.

Voor hen en bij hen bestaat de Humaniteit! Ja, deze goede en schoone plaatsvervangster van den godsdienst, die zoo zusterlijk en zoo hoffelijk weet om te gaan met de Rede, is er altijd nog. Haar instinct verzet zich tegen den zelfmoord. Zij wil het geluk voor ieder, en wie zich van kant maakt, geeft wel het duidelijkste bewijs, dat hij niet gelukkig is.

Die Humaniteit verzet zich tegen den zelfmoord en zij verbaast zich dat zij geen succes heeft. Zij heeft het al lang gedaan, lieflijk predikende, nu en dan straffende met zachte hand. Een militair, die zich zelven het leven benomen heeft, wordt in Engeland en in Frankrijk zonder militaire eer begraven.... Juist in de kazernes komt daar zelfmoord na zelfmoord voor.

Onder de vrijdenkers, de atheisten, de ontkenners, weet niemand het gezag aan te wijzen, dat recht heeft, den zelfmoord te verbieden.

Is het wonder, dat terwijl de Humaniteit zich verbaast, wij, geloovigen, den toestand maar al te goed begrijpen?

Er zijn zooveel manieren om de dingen te onderzoeken, maar zoo weinige, die doel treffen.

Wij, die gelooven, vinden het natuurlijk, dat zij, die zich om een leven na dit leven niet bekommeren, dat zij die de eerste oorzaak en het eerste doel van het menschelijk bestaan niet erkennen, wegwillen van de aarde en ook zichzelven van de aarde verdoen, zoodra zij meenen zeker te wezen, dat voortleven voor hen gelijk staat met het ondervinden van meer leed dan vreugde.

Maar wij, die gelooven, weten ook, waar de gedachte aan God, waar het geloof aan een eeuwige toekomst van geluk of van verderf een weldoenden zegen verspreiden over heel ons bestaan, dat daar het geluk des levens is behouden.

Het geloof in God is de zekerheid dat ons lijden het gevolg is van de zonde der menschen, maar tevens de zekerheid van het herstel, dat noodzakelijk was en mogelijk is geworden voor ieder; de kennis van de goddelijke rechtvaardigheid en van de goddelijke barmhartigheid; de wetenschap, dat het lijden op aarde kan worden verdienste voor den Hemel. Het is het geloof in een Wezen, dat overal tegenwoordig is en alles gadeslaat, een voor ons onzichtbaar maar ontwijfelbaar zeker le-

---

FEUILLETON.

Un caha di placa.

Den luna di Juni di 1875, asina un agente di un cas di comercio tabata conta, mi a fiha mi bibar na G. un stad chikitoe di Silesia. Como mi tabatin algun tempoe liber, mi tabata un bon marchante di restaurantnan. Si mi tabata bisita mas tantoe esnan koe tabatin bon binja i bon cerbes, sigur lo no admira ningun hende, ni tampoco koe na un di es ocasionnan ai mi a sera conoci coe un propietario rico. Despues koe nos toema algun binja, cerbez, brandi i sigar, é sâ combida mi pa nos bam jaag.

Mi tabata en berdad un bon tirador i pa esai mi tabata un bon companjero pa mi amigoe. Toer dia é ta bin busca mi coe su wagen pa nos bam jaag; i semper nos ta bolbé bon cargá. Un ciertoe dia, parcé konentjinan a combini coe otro pa nan no topa coe nos, i pa desgracia mi amigoe també a larga su cachó, i asina nos no tabatin ningun probabilidad di bini cas coe algo.

Alomenos, pa tin un cos di combersa, mi a puntra mi amigoe — mi tabata jamé *Oedipus*, pasobra é ta resolvé problema masjar bon — koe den hendenan di coenucoe tin ainda koe ta corda es batalja di Katzbach. E mes no tabata recorda nada, solamente é sabi di un caha di heroe (di placa) di francésnan derá aki banda. Siguiendo nos camina, mi pia a dal contra un punta di piedra, koe mi trompeca casi koe mi por a cai.

—Ha, ha! *Oedipus* a coeminza hari di un manera grosero, aji tin un musikant dera! Bolbé trobé, sino bo ta haja bo den un gran apuro!

Mi a acepta es chanso ai hariendo, ma ora mi kier a pasa riba es piedra, mi a keda para i mi a zak. Mi amigoe també a zak i dici: esai no ta piedra.

— No, esai no ta piedra.

Mi a keda mira *Oedipus*, el a bira palido. E tabata manera heroe.

— Si, manera heroe, el a repiti i el a zak i ta ristré coe su cuchioe Mi a sigi su egemplo; mi a hinca rodia i mescos també mi tabata kita tera for di rondor di djé coe mi cuchioe.

Sin papia un palabra nos a sigi coe nos trabao. No tabata un trabao facil, pasobra awa tabata basja for di nos frenta ora nos a coba un partida di tera.

Alafin *Oedipus* a lamanta, el a keda ta mira mi i dici coe mi coe un boz temblando:

— Bo sabi, ta kiko?

— Un caha di heroe, mi dici: mi stem també tabata ronco.

— I bo sabi un caha di kiko é por ta!

— Caha di egército, mi a respondé sofocá.

— Por tá, é dici, papiando mas coe é mes i no coe mi.

— I si té? Mi a puntré.

— Si, si té!

— Lo nos mester entregé?

— Kiko? entregé? nunca! é dici na boz haltoe. Es terreno aki ta di mi, i mi a haja es tesoro den djé.

— Dispensa mi, mi dici coe né, ta mi a hajé.

— Quiere decir, si bo ta jama haja, koe pa desgracia bo pia també a dal é anto!

— Pues, bien; é dici, nos a hajé huntoe. Larga nos sigi, nos mester sacé toer riba tera.

Tabata un trabao dificil pa saca es caha aji henteramente riba tera, no teniendo mas cos nos cuchioe. Sin embargo es tempoe koe nos a toema pa saca es caha di un meter largoe i un i mei di hanchoe i diki, riba tera, basta corticoe. Ora nos a bolter é for di den buracoe, nos a tendé un boroto den djé, manera oro coe oro ta sona. Nos toer dos a drai mira otro. I sin koe mi sabi a sali for di mi boca:

— Oro!

— Oró! mi companjero a grita.

— Masjar hopi. O masjar! el a respondé mi coe un apuro incomprensibel, nos a coeminza ristra koe nos por a haja un jabi of habrimentoe ma tabata por nada, é no tabata cerá coe jabi ma soldeer. Riba su tapadera nos a haja un platji di koper coe es cifranan aki: VI. L. A. 163484, i un N també.

Es cifranan ai a doena nos muchoe di corda. Mi no por a comprendé nada, i traduccion di mi amigoe koe L. N. ta *Ludovico Aureum* (oro di Lodewijk) ta un locura. Mi a resolvé di no corda mas ariba es letternan, ma di busca un manera di habri e caha.

Pa habrié ta extraordinariamente dificil. Nos cuchioe no tabata propio i es heroe tabata diki pa koe por kibré coe un pida piedra; ma cada bez koe nos dal es caha coe piedra, es oronan tabata borota.

Kiko haci?

Carga es caha hiba cas? Imposibel, su manecé toer hende lo sali kiko a socedé. Busca instrument i kibra e caha?

Oedipus a tira un bista di desconfiansa riba mi, den su alma a lamanta un sospecha scur contra mi.

— Mi no por carga es cos ai mi sol bai coe né! ma kiko haci?

Despues di a papia hopi cos, nos a bini di acuerdo, di hiba es caha su sigiente anochi na cas; mientras tantoe

vend Wezen, dat tegelijk is de Waarheid, het Licht, de Schoonheid, de Liefde en de Vreugde.

Ja, waarlijk ook de vreugde, want niets is meer vreugdevol dan het Geloof, omdat niets inniger gelukkig maakt.

Keert men tot de bron van het leven terug, waar de wateren rein zijn, nog niet bezoedeld door de zonde, dan ziet men hoe edel zij is, hoe rijk, hoe grootsch, hoe wonderschoon de harmonie is van het leven. Het leven staat dan hoog uit boven al wat voorbijgaat voor ons en al wat wisselt om ons heen, omdat het komt uit den Hemel en op weg is naar den Hemel terug.

Ons bestaan is denken, weten, begrijpen, liefhebben, zich verheugen; het is een onuitsprekelijk geluk en een verheven grootheid: het is de gave Gods, die alle gaven aan de menschen in zich sluit; het is de eerste gave, die God ons geeft. God bestemde het geluk voor de ziel der menschen, maar die ziel bestaat niet zonder het leven op aarde. Leven moet men in de gedachte aan den Hemel, aan God. Deze gedachte vernieuwt het aanschijn der aarde.

Geloven is liefhebben, en de liefde overwint alles: zij is sterker dan de dood.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 21 dezer maand No. 655 is:

1°. aan de Heeren E. H. Simmons, Amptenaar van recherche te Saba, en S. A. Simmons, Amptenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht aldaar, tevens belast met de functiën van Notaris, Hypotheekbewaarder en met de werkzaamheden op het Hulppostkantoor op hun verzoek, eervol ontslag uit die betrekkingen verleend.

2°. de Heer E. H. Simmons, benoemd tot Amptenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht te Saba, tevens belast met de functiën van Notaris en Hypotheekbewaarder en met de werkzaamheden ten Hulppostkantore aldaar.

3°. de Heer S. A. Simmons, benoemd tot Amptenaar van recherche op voor genoemd eiland.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft benoemd tot pastoor te Santa Rosa den Weleerw. Pater A. Frie, Directeur van het Jongensweeshuis aldaar: tot pastoor der Sint-Franciscusparochie te Oranjestad (Aruba) den WelEerw. Pater S. Van de Pavert; tot pastoor te San Willibrordo den WelEerw. Pater A. Erwens, die kapelaan was te Bonaire en tot kapelaan te Pietermaai den Wel-Eerw. Pater P. Delgeur, die voor eenigen tijd uit Holland is aangekomen.

***

Z. D. H. Mgr A. R. Silva, Bisschop van Merida, zal hier per ss. *Venezuela* den 30sten September arriveeren en den 2den October zijn reis naar Merida per ss. *Maracaibo* vervolgen. Z. D. H. keert terug van een reis naar Rome en Holland.

***

Laatstleden Woensdag vierde de parochie van Santa Maria haar vijftigjarig bestaan. 's Morgens ten zeven ure verscheen Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars in het eenvoudig doch netjes versierde kerkgebouw en verrichtte de plechtige consecratie van het hoogaltaar; na deze consecratie droeg Z. D. H. de Pontificale H. Mis op, welke ten tien ure geëindigd was. Bij deze plechtigheden merkten wij op den Hoogedel Gestrengen Heer Mr. C. A. H. Barge, Gouverneur der kolonie, die, vergezeld van ZHEG.'s Adjudant aan het feest dezer buitenparochie wilde deelnemen, den Zeer Eerw. Pater G. Willems, Vicaris Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen en bijna alle Eerw. Heeren Geestelijken van de stad en van de buitenparochiën, terwijl een zeer groot getal parochianen van Santa Maria en belangstellenden, die uit de stad waren gekomen, het kerkgebouw vulden.

's Namiddags ten zes uur begon het Pontificaal Lof, waarbij Z. D. H. het woord richtte tot de geloovigen en hen naar aanleiding van het feest, dat zij vierden, wees op het groote voorrecht, dat een volk had, van voortdurend een priester in zijn midden te bezitten. Dat voorrecht werd eerst naar waarde geschat, wanneer men de macht naging, waarmede de priester in een parochie is bekleed, en de verplichtingen overwoog, waardoor de priester aan zijn volk is gebonden. Echter, zoo besloot Z. D. H., aan dat voorrecht, aan die genade moest beantwoord worden en wel door den priester als den van God gezondene te erkennen en derhalve zijne vermaningen, zijne lessen aan te nemen als woorden van heil, die strekken zouden tot tijdelijk en eeuwig geluk.

Na dit indrukwekkend woord hief Z. D. H. met de aanwezige priesters den lofzang *Te Deum laudamus* aan om God te bedanken voor al de voorrechten aan de parochie van Santa Maria in de vijftig jaren van haar bestaan geschonken en besloot aldus de feestviering van dien dag.

Bij dit feest werd ook het nieuwe priesterkoor in gebruik genomen, dat onlangs bij de kerk is aangebouwd. Ofschoon men eerst voornemens was ter herinnering aan het vijftigjarig bestaan der parochie de kerk te versieren me een nieuwen toren, moest door de omstandigheden vooralsnu dat plan worden opgegeven en werd er besloten het kruis, waarin de kerk gebouwd is, te volmaken en den korten bovenarm daaraan toe te voegen. Dat gedeelte zou dan het priesterkoor vormen, waaraan nog ter zijde een sacristij met overdekte gang naar de pastorie kon worden gebouwd. Het priesterkoor met sacristij is nu voltooid en verhoogt de sierlijkheid van het kerkgebouw, dat met zijn rijzig dak den geheelen omtrek beheerscht. Met rechtmatigen trots kunnen de bewoners van Santa Maria nu wijzen op hunne kerk, die zeker een der ruimste en fraaiste kerken van het Curaçaosche Vicariaat is.

Havennieuws.

Sinds eenige dagen ging het gerucht dat het stoomschip *Philadelphia* van de *Red D Line*, dat van hier den 10den September naar New York vertrok, schipbreuk zou hebben geleden. Gelukkig is het gebleken, dat dit gerucht valsch was, daar deze stoomer volgens een hier ontvangen bericht den 7den September, den dag dien de reiswijzer aangeeft, te New York is aangekomen.

***

Deze week werden de telegraafkabel en de overige materialen voor de lijn Maracaibo-Coro van de *Contre-Amiral Caubet* overgeladen op de *Pouyer Quertier*. Beide booten zijn van de *Societé Française des Câbles Télégraphiques* Zulk een werk vordert veel tijd, zoodat daaraan ongeveer tien dagen zijn besteed, voordat alles in goede orde op de *Pouyer Quertier* was overgebracht. De kabelbooten zullen nu spoedig onze haven verlaten en de werkzaamheden op zee een aanvang nemen.

Zondag reeds vertrok het Amerikaansche stoombootje *Saga* naar Maracaibo om het voorbereidende werk te verrichten. Het had aan boord den inspecteur der maatschappij en een werktuigkundige. Bij aankomst te Maracaibo werd echter door de douane beslag gelegd op eenig materiaal, benoodigd bij het leggen van den kabel. Later heeft men het in beslag genomene teruggegeven.

Zoo de *Saga* met den inspecteur vandaag nog terugkeert, zal de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur hedenavond op de *Contre-Amiral Caubet* een tegenbezoek brengen aan de officieren van deze boot en aan die van de *Pouyer-Quertier*. Bij deze gelegenheid zal de *Contre-Amiral Caubet* geheel en al electrisch verlicht zijn en zal den Hoogedel Gestrengen Heer Gouverneur met eenige genoodigden een souper worden aangeboden. Daarna is er bal en wordt er vuurwerk ontstoken.

Posterij.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat die huurpenningen over het 4e. kwartaal 1897 tot en met den 10n. October a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

***

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rosanna de Lenni, Tacundo Seferijn, H. W. Carlsson (3), John Sundback (3), Madre Bernada, A. A. Eppenberger (2), Abraham R. Mendez, J. C. Henriquez, J. P. Stolting, Cliff Hancock, Carlos Eusebio Leon, Bonato Sannuzzelli, Thomas S. Pietersz Fz., Geronimo Lugo, C. E. Leon (aang.).

Niet voor verzending vatbaar twee ongefrankeerde drukwerken, respectievelijk geadresseerd aan Union Fraternal No. 17 te Coro en aan Rafael Jepes Paredes (ubi ?).

Een koninklijke dankbetuiging.

De Zeer Eerw. Pater M. V. Zwijsen, Rector van het Colegio Santo Tomas alhier, had het voorrecht met de laatste mail van H. M. de Koningin-Regentes een dankbetuiging te ontvangen voor de dichtregelen, welke hij gewijd had aan H. M. ter gelegenheid Harer verjaring. Dat heerlijke vers, op een enkele uitzondering na geprezen door vriend en vijand, werd opgenomen in ons nummer van den 31sten Juli laatstleden en mocht de aandacht trekken van H. M. de Koningin-Regentes.

Wij laten hier den brief van dankbetuiging, ons welwillend ter inzage verstrekt, in zijn geheel volgen.

Secretarie van H. M.
de Koningin Regentes
No. 1644.

Het Loo, den 30sten Augustus 1897.

Aan den Zeer Eerwaarden Heer M. Victor Zwijsen, Rector van het College Sto. Tomas te Curaçao.

Ingevolge de bevelen van Hare Majesteit de Koningin-Regentes heb ik de eer UZeerEerwaarden den dank van Hare Majesteit te betuigen voor de aanbieding van een exemplaar van het nummer van den 31sten Juli j. l. van het Weekblad voor de Curaçaosche eilanden "Amigoe di Curaçao," inhoudende o. m. eenige dichtregelen van uwe hand, vervaardigd ter gelegenheid der jongste gedachtenisviering van Harer Majesteits geboortedag.

---

nos mester toema poco pacencia i anto nos lo maré na un paloe i asina nos lo cargé riba nos scouder i hibé cas. Asina na India nan ta carga cos di mas pisar koe tin; i mi amigoe Oedipus a keré mi.

Despues koe nos a bolbé tapa e caha coe zantoe, nos a bai den mondi pa busca un pida paloe. No tabata un trabao liger pa corta un paloe di un braza diki coe un cuchioe, nos man tabata rebenta sanger na toer camina i awa tabata bacia di toer parti di nos curpa, despues di mei ora koe nos a bolbé na nos caha. Si, si, rikeza no ta haci dichoso. Cansar i casi morto di es trabao extraordinario ai nos a bai droemi riba jerba, felicitando nos mes koe nos no tabata molestiar i nos a entrega nos na un sonjo dusji.

Riba kiko Oedipus tabata sonia, mi no sabi—ami sinembargo tabata mira mi biahando rondó di mundo riba dek di un barcoe famoso; na es momentoe ai a drenta mi idea koe mitar di contenido di es caha no ta suficiente pa tantoe cos.

— Oedipus! mi dici es ora ai.

— Kiko?

— Cuantoe placa por tin den es caha?

— Mi no sabi!

— Mas of menos?

— Com mi por sabi?

— Com pisar e caha por ta?

— Es caha di egército?

— Si.

— Ciento i cincuenta á dos cien kilo!

— No mas pisar?

— Mi no ta keré.

— Asina, mi dici anto: suponé koe é tin cien i cincuenta kilo. Un diez mark di oro ta pisa diez gram i un kilo anto tin....

Entre tanto *Oedipus* a coeminza saca cuenta riba pida papel i dici di repente: bo kier bendé mi bo partida?

— Pakiko?

— Ei a keda ketoe un momentoe i despues é dici; "lo bo gasta tantoe, koe nan lo por sospecha algo; lo mi doena bo un *obligacion* di 60.000 mark i es caha ta keda di mí."

Mi a bira poco desconfiar, sigur é kier gania mi.

— Spera un poco, é dici.

— Ata! é dici despues, ata es *obligacion*, i el a doena mi un vel di papel el a ranca for di su zakboek.

"Cincuenta mil mark na placa mi a ricibi for di posedor di es obligacion aki," asina tabata skirbir riba e papel.

— Pakiko bo kier ranca — mi no por a caba di papia. *Oedipus* a lamanta para, su wowonan a bira grandi, su man ketanan tabata cera. Es fortuna a haci é troca di genio, sin embargo mi dici coe né: "Bon, bon, mi ta acepta." Mes ora també é dici, koe lo mi tin poco placa cerca mi i mi a puntré koe lo é kier paga mi interés adelanti.

—Ata, ata, e dici, i el a doena mi su portamoneda; manjan lo mi doena mas.

Mi a haja 29 mark: es negocio ai no a gusta mi, i principalmente es trato di *Oedipus*; mi a resolvé di ta na mi tino.

Poco poco anochi a drenta té porfin ai a bira scur. Nos a mara es caha na es palonan i nos a poné na schouder.

E tabata asina pisar riba nos schouder, koe es paloenan tabata dobla manera hoepel. Na principio tabata bai bon, ma despues di un diez minuut es péso tabata bira ora pa ora mas pisá. Den esai nos a tendé un krakmentoe.

— *Oedipus*, mi dici, bo a tendé?

— Si, el a respondé mi.

— I ta kiko?

— Mi no sabi.

Atrobé nos a sinti e krakmentoe.

— Ma ta kiko por ta?

— Podisé ta algun rama di paloe koe nos ta trapa; ma larga nos sosega un poco, mi no por mas.

Querido lectornan, kende koe boso ta, si boso mester haja un caha di heroe, largé para, alomenos no cargé na un paloe riba boso schouder.

Es ta un anochi! Tabata parcé koe no tabatin un fin, ni un stap nos a bai mas adilanti.

Otro bez es krak a ripiti i, ata nos caha na suela; un di es faganan koe nos a maré a kibra i es otro faga koe no por a soporta e peso, també a kibra. Di camina es caha tabata pa cas di *Oedipus* ta solamente tres cuarto di ora, i nos a toema cuater ora pa nos a hiba e caha. Ora nos a gana es caha na un bon lugar, nos a cai plat na suela, banjando den sodor, coe nos boca secoe, nos garganta aden manera candela, nos schouder toer na herida, nos rodia, nos pia hinchar i nos manoe temblando; mi Dios ki fatiga, anto sin rosea.

Ma solamente un momentoe noema nos a toema sosiegoe; nos deseo extraordinario pa oro no a doena nos tempoe; despues koe nos a bebé un boter di binja, nos a coeminza zoeta e caha coe martin i ora nos a traha un boeracoe, nos a hinca un bara di heroe aden; koe toer nos peso nos a cologa né.

Di repente es tapadera a boela habri.

Nos coerazon a stop di bati.

Oedipus a kita luz for di muraja i nos bista koe a cai mes ora té den fondo di es caha si ta posibel, a mira es caha jenar coe.... piedra di candela nobo i limpi pa skopet....

O, ilusion!

Mi a bai droemi den jerba, ma *Oedipus* a keda.

Ora mi a spierta mainta, *Oedipus* tabata den mondi caba, ma nunca mas mi a bolbé mire. Ta di comprendé koe es obligación nunca tabata pagar.

Met belangstelling werden deze dichtregelen door Hare Majesteit ontvangen.
De Particulier Secretaris
van H. M. DE KONINGIN-REGENTES.
de Ranitz.

Een loos alarm.

Zaterdagavond stroomden van alle kanten der stad honderden menschen naar den Waterkant om getuigen te zijn van den brand op de Koningin Emmabrug. Doch zoo spoedig was men niet ter plaatse gekomen, of men zag, dat men een vergeefsche reis had gemaakt, want even vreedzaam als altijd verbond de brug Willemstad nog met Otrabanda en bood, iedereen in de frissche avondlucht met aandrang uitnoodigend, den wandelaars een veilig voetpad over de haven. Toch was zij dien avond voor velen een voorwerp, dat druk besproken, en nog veel meer met angstvallige nauwgezetheid bezichtigd werd. Ja zelfs naar aanleiding van diezelfde brug zagen sommigen reeds in de verre toekomst en voorspelden, alsof daaraan niet te twijfelen viel, wat zou gebeurd zijn, indien de brug eens verbrand was. Wat was er dan toch gebeurd? De geleiddraad van het electrisch licht, die langs de brug loopt, was op een zeker punt gesmolten, toen was zeer natuurlijk aan het einde, dat nog verbonden was, een vuurbolletje ontstaan, dat door zijn gloed het omwindsel van de draad vlam had doen vatten. De brugwachter was echter op zijn post, hij had het vlammetje gezien en was het gaan uitblazen, als practisch man leidde hij de electrische draad af in het water en bewaarde aldus de brug voor een wissen ondergang. Maar anderen, die eveneens het vlammetje zagen, hadden in hun liefde voor de brug hun gewone kalmte verloren en waren overal gaan verspreiden, dat de brug, waarop allen zoo trotsch zijn, in gevaar was. Toen kwamen velen opdagen om zoo mogelijk nog redding te bieden of anders getuigen te zijn van de verwoesting, en menigeen had er dien avond, niet tot droefheid van den ondernemer, nog een paar centen voor over om de bedreigde brug van nabij te gaan bezien en persoonlijk te beproeven.

Ons zilvergeld.

In de laatste dagen zijn wij wederom opgeschrikt door het gerucht, dat de Venezuelaansche zilverstukken hier wederom in waarde dalen zullen. Geen wonder, dat velen door uitgifte daarvan zich tegen schade zoeken te vrijwaren. Dit gaat echter niet zoo gemakkelijk, daar reeds vele winkels weigeren ze als betaalmiddelen aan te nemen en bijna allen den toestand wantrouwen.

Venezuela.

Het bericht, dat overigens nog verdere bevestiging behoeft, is hier verspreid, als zou WILHELM II, keizer van Duitschland, den tegenwoordigen President van Venezuela, Generaal JOAQUIN CRESPO, begiftigd hebben met de orde van den Rooden Adelaar.

Meer en meer bevestigt zich ook het bericht, dat Generaal ANDRADE het volgend jaar als president zal optreden. Dit zal echter niet zonder strijd geschieden, daar het volk verbitterd is over de wijze, waarop de keuze heeft plaats gehad. Binnenkort zal ANDRADE voor eenigen tijd naar New-York vertrekken.

NEDERLAND.

De Hollandsche kwestie.

Weten onze lezers wel, dat er een "Hollandsche kwestie", bestaat? En nog wel een, die van heel wat meer beteekenis is dan de Oostersche kwestie?

Zoo niet — en wij vermoeden, dat de meesten in dit geval verkeeren — dan komt een Franschman hen uit den dommel wekken. Het voormalige radicale Fransche Kamerlid De Lanessan, die een tijd lang gouverneur van Cochin China is geweest en Holland bezocht, slaat in *Le Rappel* de alarmtrom.

Hij verwijt der Fransche diplomatie, dat zij die "Hollandsche kwestie" nooit van nabij heeft bestudeerd, gelijk hij thans zeker meent te hebben gedaan.

Waarin beslaat die "Hollandsche kwestie?"

Hierin, dat, evenals Rusland zich een weg wil banen naar de Middellandsche Zee, zoo Duitschland loert op de groote havens aan de Noordzee, op Rotterdam en Antwerpen. "Duitschland heeft behoefte aan een haven aan de Noordzee," zegt de heer De Lanessan, die — met de gewone aardrijkskundige onnoozelheid van de meesten zijner landgenooten — niet weet, dat Duitschland in Hamburg en Bremen met hun voorhavens reeds ruime toegangen bezit tot de Noordzee; dat het ook Emden tot een belangrijke haven heeft gemaakt en in Wilhelmshafen, dat tot de Pruisische provincie Hannover behoort, een geduchte oorlogshaven aan de Noordzee bezit. Evenmin weet hij, dat het Kanaal door Holstein, naar de oorlogshaven van Kiel, voor de Duitsche vloot den toegang tot de Oost- en de Noordzee gemakkelijk heeft gemaakt.

Merkwaardig is ook des heeren De Lanessan's kennis van de geschiedenis. Hij weet o. a. te verhalen dat Engeland zich in ons land een even duurzamen als krachtigen invloed heeft weten te verwerven, zoodat het in Nederland zeer bemind is [!]. En zulks vooral omdat het steeds de onafhankelijkheid van de Nederlanders heeft geëerbiedigd ook "die van de koningen van Nederland, zelf toen dezen tot de koninklijke familie van Engeland behoorden."

Blijkbaar heeft deze Franschman wel eens gelezen, dat een stadhouder van de republiek der Vereenigde Nederlanden koning van Engeland is geweest, en verwart dit nu, door Engelsche vorstenzonen tot koning van Nederland te maken. Het is ook al zoo lang geleden!

Hij spreekt er zelfs niet van — wat nog niet zoo lang is geleden — dat vooral Engeland vóór ruim een halve eeuw gezorgd heeft, dat het koninkrijk der Nederlanden, uit alle 17 provinciën bestaande, niet lang in stand bleef.

Toch bouwt hij op zijn fantastische "geschiedkundige" beschouwingen een geheel plan voor de toekomst. Frankrijk, zegt hij, zou onvergeeflijk handelen, als het niet sameniging met Engeland, om Duitschland uit Rotterdam en Antwerpen te houden. Door de alliantie met Rusland heeft Frankrijk vooraf als 't ware reeds goedgekeurd, dat de Russen Constantinopel bezetten en toegang krijgen tot de Middellandsche zee. Moet Frankrijk nu nog, door toenadering tot Duitschland te zoeken, zich tot medeplichtige maken van de eerzuchtige plannen van dat land ten opzichte van Nederland? Dat zou immers regelrecht ook tot de inlijving van Belgie bij Duitschland leiden en hierop neerkomen, dat Frankrijk voor goed werd geschrapt uit de rij der groote mogendheden en zelf bedreigd werd op zijn eigen grondgebied!

Men zal begrijpen, dat iemand die aldus fantaseert, ten slotte "de Hollandsche kwestie nog heel wat ernstiger voorkomt" dan de Oostersche. En des te ernstiger, omdat Frankrijk, wat de Oostersche kwestie betreft, tegenover Rusland gehouden is, maar niets Duitschland belet zich met Rusland te verstaan over een oplossing der Hollandsche kwestie, waarbij het dan Rusland volkomen onverschillig is, hoe deze oplossing er uit ziet!

Atjeh.

In een particulier schrijven van een officier uit Atjeh, dat den 5den Augustus vandaar verzonden werd en hier deze week aankwam, wordt ons onder anderen het volgende medegedeeld:

De toestand alhier gaat vooruit, maar toch hebben bijna dagelijks schermutselingen plaats, waarbij wij steeds verliezen aan dooden en gewonden hebben. De te Atjeh geconcentreerde troepenmacht bedraagt ongeveer 8500 man.

BUITENLAND.

Rome. — Ter gelegenheid van Sint Joachim, zijn naamdag, ontving de Paus in zijne private bibliotheek 15 Kardinalen, talrijke bisschoppen, Prelaten, afgevaardigden van katholieke maatschappijen, enz. Z. H. heeft zich gedurende meer dan een uur met de verschillende aanwezigen onderhouden en de plechtigheid sloot met een optocht der kardinalen en der andere personen voorbij Z. H. De Paus zag er zeer gezond uit. Zijn levendig woord, zijn geheugen en zijne levenskracht verbaasden al de aanwezigen.

— Als zeker wordt uit Rome bericht, dat Kardinaal Ledochowsky aan de prefectuur voor de propaganda zal worden vervangen door Kardinaal Satolli, gewezen vertegenwoordiger van den H. Stoel bij de regeering van de Vereenigde Staten.

— Uit Rome wordt gemeld dat de H. Vader eene nieuwe Encycliek over het Rozenkransgebed heeft voorbereid, welke in de eerste dagen van September verscheen. Dezelfde berichtgever deelt ook de oprichting door Z. H. den Paus van 2 nieuwe colleges te Rome mede: een Grieksch onder leiding van Fransche Augustijnen, en een Ruthceensch met medewerking van Keizer Franz Joseph, onder leiding der Paters Jezuieten.

Frankrijk. — Groote vreugde heerschte er in de Fransche pers, dat „le grand mot," het bijvoegelijk naamwoord „alliés," dat het vurig begeerde „alliance" moet vervangen, thans eindelijk en ten laatste, als op de valreep van de Pothuau door President Faure gesproken, door den Czaar mét eene bevestigende herhaling daarvan beantwoord is. Blijkbaar heeft men hier te doen met eene te voren door de Ministers van Buitenlandsche Zaken Mouravieff en Hanotaux beraamde en in alle onderdeelen afgesproken demonstratie. Alleen de Parijsche radicale en socialistische bladen, nooit tevreden, verlangen overlegging der bijzonderheden van de gesloten overeenkomst en betreuren het, dat het er blijkbaar geen is, er op berekend om Frankrijk's „vaderlandslievende droomen" waarmede natuurlijk de „revanche" bedoeld wordt, te verwezenlijken. Ook de buitenlandsche pers hecht aan het eindelijk dus gesproken woord veel gewicht. Van de Duitsche bladen verbergt de *Kölnische* hare teleurstelling onder de banale verklaring, dat het te voorzien was. Andere Duitsche bladen evenwel vinden in het gebeurde voldoening wegens den blijkbaar vredelievenden aard van het Fransch-Russische bondgenootschap. „Men zal in Duitschland," zegt de *National Zeitung*, „in de woorden der afscheidstoasten geenerlei verandering van politieken toestand zien. Het Fransch-Russische bondgenootschap moet, volgens de verzekeringen van den Czaar en van President Faure, alleen strekken tot behoud van den vrede ter bevordering van beschaving, recht en gerechtigheid." De *Vossische Zeitung* zegt ongeveer hetzelfde en voegt er bij, dat het genoemde doel ook door den Czaar en Keizer Wilhelm het leidend beginsel hunner staatkunde is verklaard. De Oostenrijksche *Reichswehr* is zeer vriendelijk van toon en zegt: „Europa kan gerust wezen, dat de wereldvrede door dit bondgenootschap niet wordt bedreigd en wij kunnen de Franschen hartelijk gelukwenschen met hun succes." De *Neue Freie Presse* zegt: „Er bestaat nu een tweevoudig verbond nevens het drievoudig verbond: maar het eene kan niet tegen het andere werken, omdat Rusland alleen Frankrijk's bondgenoot wil zijn als dit land medewerkt tot behoud van den vrede." Ook de Engelsche pers laat zich sterk aan de zaak gelegen liggen. *The Times* wijst mede op den vreedzamen aard van het verbond en voorts op de voordeelen welke de beide natiën daarvan trekken, en het voegt daaraan toe: „de verklaringen, aan boord van de „Pothuau" afgelegd, hebben een einde gemaakt aan de soort van dictatoriale macht welke Duitschland sinds 25 jaren in Europa tracht uit te oefenen." *Daily News* herinnert aan het derde bestaande bondgenootschap, nl. tusschen Rusland en Duitschland, welks bestaan Von Bismarck's organen destijds hebben bekend gemaakt. Frankrijk en Duitschland — zegt het blad — zullen wel gedwongen zijn tot het bewaren van den vrede, omdat zij geen van beiden oorlog kunnen voeren zonder toestemming van Rusland. *Daily Chronicle* ten slotte maakt een verdiend compliment aan President Faure „die de Republiek zoo gelukkig en waardig wist te vertegenwoordigen onder omstandigheden waarin de geringste misslag zeer noodlottige gevolgen had kunnen hebben." Alvorens Rusland te verlaten zond President Faure, aan eene gelukkige en kiesche gedachte gevolg gevend, een telegram aan de Russische Keizerin-Moederte Kopenhagen — waar hij waarschijnlijk nog een bezoek gaat afleggen — waarin voor het tot stand komen der innige vriendschap en vereeniging van beide natiën hulde wordt gebracht aan haren echtgenoot, wijlen Keizer Alexander III. President Faure — moet nog worden medegedeeld — heeft zijn toost gelezen, terwijl de Czaar het antwoord sprak zonder behulp van papier. De juichkreet, aangeheven toen de Fransche vloot Kroonstadt verliet, was veelal: „Vive l'alliance!" een bewijs dat het publiek de groote beteekenis der op het laatste oogenblik gesproken woorden begreep en gevoelde. — 50 Fransche matrozen, die bij het laatste appél te Kroonstadt ontbraken — zij hadden zich door hunne Russische broeders te rijkelijk doen onthalen — zullen met een pakketboot naar hun vaderland worden teruggezonden.

Zweden. — Koning Oscar heeft aan de buitenlandsche Hoven doen weten, dat hij den 26sten September zijn jubilé als Koning van Noorwegen te Christiania zal vieren en dat het hem aangenaam zal zijn, wanneer de verschillende Mogendheden, zich laten vertegenwoordigen. De feestelijkheden zullen 3 dagen duren, en vele vorstelijke personen, voornamelijk tot het Koningshuis behoorende, worden verwacht. — De Koning ging den 27sten Augustus naar Kopenhagen, om het huwelijk van zijn zoon Prin Karel met Prinses Ingeborg van Denemarken bij te wonen

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING

De ondergeteekende, door de Hollandsche Credietbank te Amsterdam benoemd tot Vertegenwoordiger voor den verkoop van Europeesche premie-loten op termijnbetaling op dit eiland en de overige eilanden der kolonie, biedt hierbij aan het publiek die premie-loten op buitengewoon voordeelige conditiën te koop aan.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich bij den ondergeteekende.

Curaçao den 1ste Juli 1897.

NICOLAS J. H. CURIEL.

TYD-TAFEL

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Philadelphia	Caracas	Venezuela	Philadelphia	Caracas	Venezuela
Vertrekt van New-York	Aug 27	Sept 4	Sept. 13	Sept 25	Oct. 5	Oct. 14
Komt aan te Curaçao	„ 31	„ 10	„ 21	Oct. 1	„ 11	„ 20
Vertrekt van „	Sept 1	„ 11	„ 22	„ 2	„ 12	„ 21
Komt aan te Pto. Cabello	„ 2	„ 12	„ 23	„ 3	„ 13	„ 22
Vertrekt van „	„ 3	„ 13	„ 24	„ 4	„ 14	„ 23
Komt aan te La Guayra	„ 4	„ 14	„ 25	„ 5	„ 15	„ 24
Vertrekt van „	„ 7	„ 17	„ 27	„ 8	„ 18	„ 27
Komt aan te Pto. Cabello	„ 8	„ 18	„ 28	„ 9	„ 19	„ 28
Vertrekt van „	„ 9	„ 18	„ 28	„ 9	„ 19	„ 28
Komt aan te Curaçao	„ 10	„ 18	„ 29	„ 9	„ 19	„ 29
Vertrekt van „	„ 10	„ 19	„ 30	„ 10	„ 20	„ 30
Komt La Guayra aan	„ 19	„ 21	Sept. 1	„ 11	„ 20	„ 30
om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	„ 11	„ 22	„ 2	„ 12	„ 21	„ 31
Komt aan te New-York	„ 17	„ [illegible]	„ 8	„ 18	„ 27	Nov. [illegible]

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van Curaçao	Sept 1	Sept 11	Sept. 22	Oct. 2	Oct. 12	Aug. 21
Komt aan te Maracaibo	„ 2	„ 12	„ 23	„ 3	„ 13	„ 22
Vertrekt van „	„ 8	„ 18	„ 27	„ 9	„ 17	„ 25
Komt aan te Curaçao	„ 9	„ 19	„ 29	„ 10	„ 18	„ 29

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

[illegible]